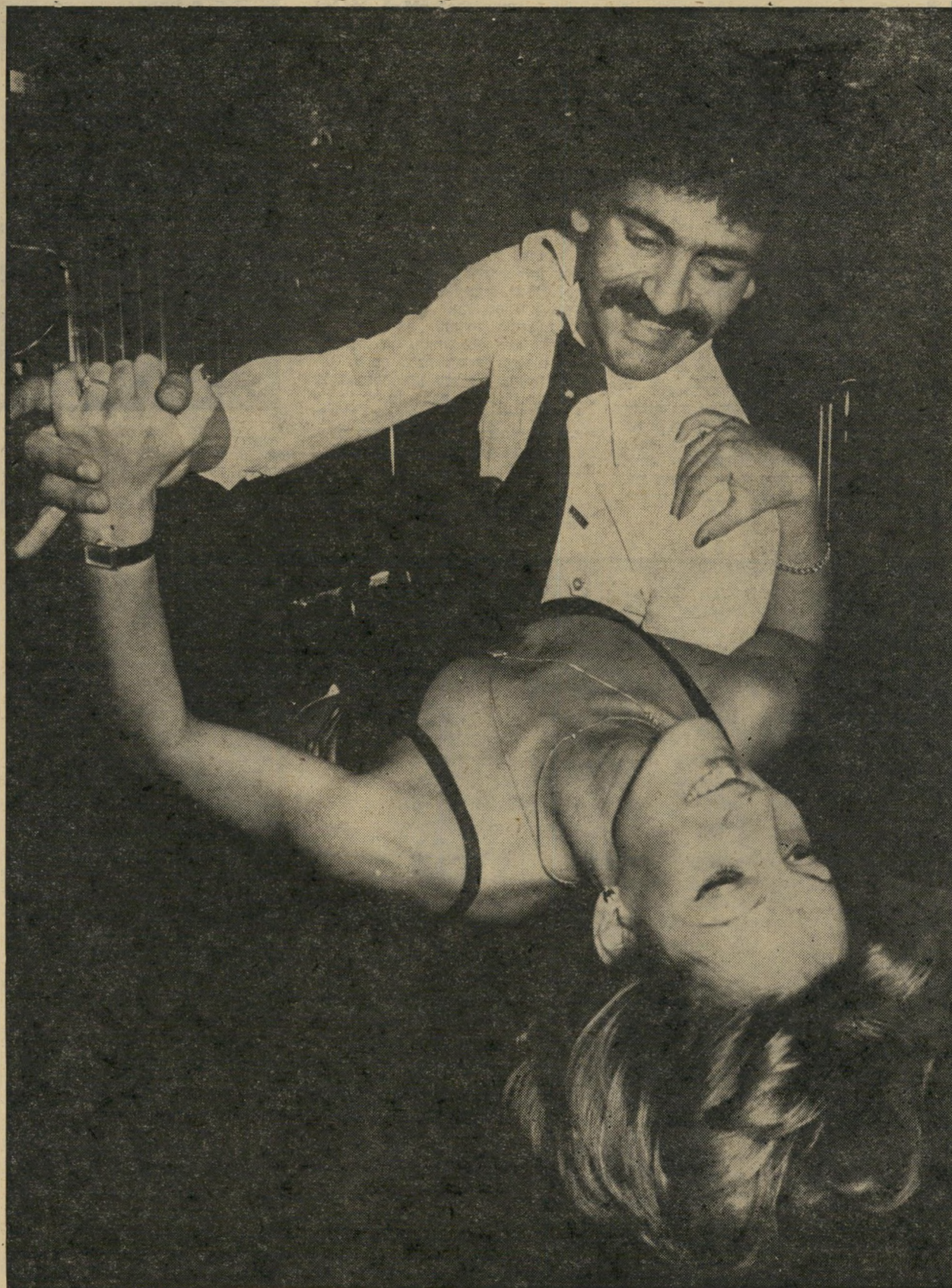

אם קשה להיות נערת־זוהר בדיזנגוף, אפשר לנסות
בנתניה - ואליה נוהרות עתה בנות עיירות־הפיתוח

יהלומים נוצצים בנתניה

הכדורגלן גדי מכנס, הנחשב בנתניה כאחד ה־בחורים המבוקשים ביותר, הוא אחד מ־ידידיה הטובים של שולי מדימונה.

פ עמון הדלת צילצל בדירתה של שולי הנערה שחורת־השיער העיפה מבט אחרון בראי, תיקנה את תיסרוקתה ופתחה. מולה ניצבו ארבעה בחורים. "את פנויה הערב?" שאל האמין שביניהם. "אני מצטערת. כבר קבעתי להערב" התנצלה.

זהו מאורע שיגרתי אצל שולי. הטלפון מתחיל לצלצל במישרד לתיווך־דירות בי נתניה החל בשעות הבוקר המוקדמות. עשרות מעריצים מנסים את מזלם אצל הבחורה, שהפכה לשיחת־העיר. גם כאשר היא מסיימת את העבודה אין לה מנוחה. מחכים לה בחוץ. רוצים להזמין אותה לארוחה, מנסים לקנות אותה בכסף, בטבעות, בתכשיטים, ביהלומים. אך שולי בונה ל־דברים החיצוניים האלה.

"באתי ממקום שונה, מחברה שונה, ואף פעם לא אשכח איך התחלתי". היא מספרת. "אני לא אוהבת מתנות מסתם אנשים, רק מאנשים שאיכפת לי מהם. וגם אז - לא דברים יקרים. טבעת, אולי. בושם, דברים קטנים. אבל אי אפשר לקנות אותי בכסף".

**"מבוגרים
ומצליחים"**

היא נולדה בדימונה. אביה פנסיונר, אמה טבחית. יש לה שלוש אחיות ושישה אחים. הרגשתי שהמקום הוא צר עליי" אומרת שולי. "הייתי באה מהעבודה בבית־הספר לטיפוח החן, שבו עבדתי, ולא היה לי מה לעשות. היה לי

ביותר בנתניה. בתל־אביב היתה אולי הצלחתה זעירה, אך בנתניה היא מרגישה כמו מלכה. עתה היא עמוסה הזמנות לבילוויים גם מצד תל־אביביים, והיא אינה מוכנה כלל לרדת ברמה. בריג'יט רוקדת עם אחד המעריצים במועדון החברים הנתנייתי. תוך זמן קצר הפכה העולה החדשה מצרפת אחת הנערות המבוקשות

טאנגו נתניה